

СРБИЈА^{*})

1

Ја сам био у Србији,
Србија је на робији!

Срби седе у кафани,
што пијани, што поклани.

Срби леже покрај друма,
из глава им ниче шума.

А из сваке српске главе
теку мутне три Мораве.

2

Српског вођу Карађорђа
убио је други вођа.

Место где је било клање
Срби зову Радовање.

Убијеном и убици
дигнути су споменици.

Сад се сваки Србин бије
са две своје историје.

3

Србин само из ината
секирчетом млатне брата.

Док на гробље брат се сели,
Србин се сав сневесели.

Празно му у родној кући,
Не може се ни с ким тући!

Жао му је брата, свега,
а досада изједе га.

Мучни Србин досети се,
Узме штрањку – обеси се.

4

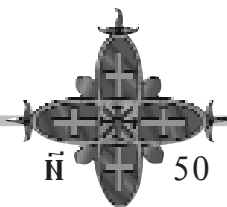
Све су српске оранице
саме као удовице.

Нит се оре, нит се жање,
Србије је стално мање.

Лети јато црних птица
преко српских ораница.

И гробови небом лете,
пошли Срби да се свете.

^{*)} По речима аутора, песма је настала 60-их година. Дописивана је, у међувремену, до првог објављивања 90-их. Аутор није успео да је штампа преко 20 год. Усмено је преношена.

Из детињства видим слику:
лисица на дрвљанику.

Прелаз, забран и брвине,
Србија од храстовине.

Дувар пуко са свих страна,
А у кући сама Нана.

Нано моја, ти нас спаси,
Не дај ватри да се гаси.

Јесен касна, зима близу,
По тавану миши гризу.

Гавран стреса црна крила,
ограда се искривила.

Сиво небо, сиво поље,
вук у тору јагње коље.

Испод кућног прага змија
реп уз главу у круг свија.

Док се мрак за видик хвата
Живим само из ината.

Под земљом сам ти видео лице
Србијо, земљо небеснице.

Под земљом теку твоје Бистрице,
под земљом звоне Грачанице.

Под земљом мач твој и штит се сија,
под земљом цела земља Србија.

НА ЦАРЕВ АРАНЂЕЛОВДАН

За твоју Славу светли Царе
Што и сад владаш у нама,
Који чувамо славе старе
У молитви и на струнама!

Али је црно доба за нас
Откад је ово кољено:
Све је на пазар пошло данас,
Све слављено и вољено.

За твоју Славу светли Царе,
Нека свак пехар попије
- Јер су спопале путе старе
Змије и љуте шкорпије...

Куда су прошли сви трофеји
С војскама твојим смелима,
Сад стоје слуге и лакеји
Сви с обореним челима.

За твоју Славу светли Царе,
Царе над трима морима!
Зли жреци данас причест кваре;
Губа је у свим торима...

Над твојим царством мрак се шири,
Ветрови црни дувају:
Сад нашу савест бране жбири
Лупежи благо чувају.

Јован ДУЧИЋ

(Американски Срообран, 28. октобар, 1941)

